

1877 tilligemed Motiver hertil. Med Hensyn til de endnu tilbagestaaende Afsnit blev der stillet Forslag, dels af Nellesmann (om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. m. samt om Konkurs), dels af Revisionssudvalget (om Lovens Træden i Kraft og Overgangsbestemmelser), hvilke Forslags Behandling sluttedes i Juni 1877, og efterat ogsaa Udarbejdelsen af Motiverne til det samlede Lovforslag var sluttet, blev det fuldstændige Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie med Motiver forelagt og endelig vedtaget i Kommissionens Møde den 22. September 1877.

Efterat de af Kommissionen udarbejdede Udkast med Motiver til Lov om den borgerlige Retspleie, til Lov om Strafferetspleien samt til Lov om Domsmagten, den offentlige Anklagemyndigheds, Politimyndighedens samt Sagforevæsenets Ordning vare modtagne, har Justitsministeriet derefter gjort Skridt forat faa udarbejdet Forslag til de øvrige Love, som vilde blive fornødne, naar Reformen skulde gennemføres, og fandtes at burde ledsage denne, idet man ansaa det for nødvendigt eller i alt Fald, hensigtsmæssigt, at Rigsdagen paa en Gang kunde faa et fuldstændigt Billede af den nye Ordning og de forskjellige Konsekventer, som den ogsaa i finantziel Henseende maatte drage efter sig. Der er saaledes udarbejdet et Forslag til en ny Lov om Retsafgifter, et særdeles vanskeligt og vidtløftigt Arbejde, men hvis Nødvendighed er indlysende, da den bestaaende Sportellovgivning, navnlig Sportelreglementet af 22 Marts 1814, aldeles ikke lader sig anvende under en fra den nu bestaaende saa forskjellig Indretning af hele Retspleien, som den af Kommissionen foreslaaede. Det nævnte Udkast er udarbejdet af en i dette Diemed af Justitsministeriet i August 1878 nedsat Kommission, bestaaende af Departementschef i Justitsministeriet Ricard som Formand, Generaldirektor for Skattevæsenet Lange, Departementsdirektor i Indenrigsministeriet Bache, Departementschef i Finantsministeriet Bledingberg og Assessor i den Rgl. Landsover- samt Hof- og Stadsret Poulsen.

Som det fremgaar af Lovforslaget, har Kommissionen gjort hele Retsportellovgivningen til Gjenstand for en Omarbejdelse, uanset at ikke alle Dele af samme umiddelbart berøres af Retsreformen, i hvilken Henseende navnlig skal fremhæves, at Bestemmelser om Afgifterne for Thinglæsninger og de til Bestyrelsen af Skjøde- og Pantebøgerne hørende Forretninger ere medoptagne i Forslaget, hvormod Spørgsmaalet om de frivillige Auktioner er udfkudt til Behandling i særlig Lov. Idet man isøvrigt med Hensyn til Forslaget skal henvise til dette og den af Kommissionen afgivne Betænkning, skal man endnu blot bemærke Følgende:

Medens det paa den ene Side er fundet naturligt, at de, der nyde godt af de Fordele, som Benyttelsen af Retspleiens Organer medfører, ikke fritages for heraf at svare en Afgift, og at Statskassen i Afgifterne af Retspleien søger noget Bederlag for det særlige Arbejde, som ydes af Retspleiens Organer, har man paa den anden Side troet ikke i Almindelighed at burde tillægge Afgifterne af Retspleien udover den antydede Grændse nogen finantziel Karakter, uagtet Folgen heraf oienlyntlig bliver en Mindreindtægt for Statskassen, hvis Størrelse for en væsentlig Del afhænger af, om og i hvilket Omfang man for Fremtiden vil beskaffe frivillige Auktioner, samt af, om man vil følge Forslagets Bestemmelser om Afgifterne for Thinglæsninger.

Hvad Principet for Dpkrævelsen af Retsafgifterne i den borgerlige Retspleie angaar, har Forslaget forladt den nu brugelige Specialisering af Afgifterne, hvorefter hver enkelt Retshandling belægges med Afgift, og det er gaaet over til Dpkrævelsen af faste, efter Sagens Værdi beregnede Afgifter efter Omfanget af den stedfundne Behandling. Som Følge heraf er der for Sager, der angaa Penge eller Penges Værd, foreslaaet en Tarif, hvorved Retsafgiften er fastsat i Forhold til Gjenstandens Værdi, medens der for andre Sager er foreslaaet en bestemt Retsafgift. Den fastsatte Afgift danner nu Grundnormen for Afgiftsberegningen ikke blot i borgerlige Domsager, men ogsaa ved Eksekution og Tvangsauktion, Udpant-